

Sisli, soğuk bir gecede iki küçük çocuk, derin ve kaygan bir çukura düştüler. İkisi de yaralandı, korktu ve çaresiz kaldı.

Durumları aynı olduğu için birbirlerini de kurtaramadılar. Çukurun dışından bir yardım gelmediği takdirde, ölüm, kısa bir süre sonra onları ele geçirecekti. Daha sonra üç adam çocukları buldu. Adamlardan biri, bir ip kullanılarak karanlık, nemli ve yapışkan çukurun içine indirildi. Çocuklar çukurdan dışarı çıkartıldılar.

Kurtuluşları yukardan geldi.

Adem ve Havva ilk günahı işlediklerinde, bu iki çocuk gibi oldular. Kendilerini içine düşmüş oldukları günah çukurundan çıkartma konusunda çaresizdiler. Eğer sonsuz ölümden kurtarılmaları gerekiyorsa, bu kurtuluş düşmüş insan soyunun dışından gelmek zorundaydı; kurtuluşun yukardan gelmesi gerekiyordu.

Bu konuda yanılığa düşmeyin. İnsanın durumu, kendisinin çözemeyeceği kadar ciddidir. Yüzyıllar boyunca, hiç istisnasız olarak Adem'in soyunun tümü –erkek ve kadından doğan– günah tarafından bağlanmış olan bir doğa miras aldı. Hepsi günahın laneti altında dünyaya geldiler.

Tanrı, günahkârları günahın lanetinden ve sonuçlarından kurtarmak için günah çukurundan kurtarılmayı isteyen herkese kurtuluş sağlayacak olan günahsız bir Adam'ı dünyaya göndermeyi planladı.

Tanrı bu planını nasıl uygulayacaktı? Biri, Adem'in günahlı doğasını miras almadan insan ailesinden nasıl doğabilecekti? Tanrı, günahın insan soyuna bulaştığı ilk gün, planı hakkındaki ipucunu verdi.

RAB, “Yılan”ı yani Şeytan'ı önceden uyardı:

“*Seninle kadını, onun Soyu ile senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın.*” (Yaratılış 3:15)

RAB, “*kadının soyu*” ifadesini kullanarak, kurtuluşun bir kadından doğacak olan bir erkek çocuk aracılığıyla gerçekleşeceğini, O’nun günahkârları kurtaracağını ve Şeytan’ı nihai olarak ezeceğini ve kötüyü ortadan kaldıracığını önceden haber veriyordu. Bu önbildiri, daha sonra bildirilecek olan, her biri, bu Kurtarıcı-Mesih’in dünyayı ziyaret edeceği zamanda gerçekleşecek olan tarihteki o ana giderek çoğalan bir netlikle işaret eden yüzlerce peygamberlikten yalnızca ilkiydi.

NEDEN “KADININ SOYU”?

Mesih insan soyuna neden “*kadının soyu*” olarak girecekti? Neden bir *erkekten değil de, “bir kadından doğması”* gerekiyordu? (Galatyalılar 4:4)

Bu sorunun yanıtı şudur: Günahkârların Kurtarıcısı Adem’in günahkâr soyunu bir insan olarak ziyaret edecekti ve günah çukurunun dışından gelmesi gerekiyordu. Yukardan aşağı inecekti.

Tanrı’nın *bir kadının Soyu* hakkındaki ilk ön bildirisini duyurmasından çok sonra, peygamber Yeşaya şunu yazdı:

“*RAB*’bin kendisi, size bir belirti verecek: ***İşte kız gebe kalıp bir Oğul doğuracak*** ve adını *Immanuel* (‘Tanrı bizimledir’ anlamına gelir) *koyacak.*” (Yeşaya 7:14)

Kurtarıcı, bir erkek ile asla fiziksel bir ilişki kurmamış olan genç bir hanımın rahmi aracılığıyla dünyaya girecekti. Bu şekilde Mesih, Adem’in günahlı doğasını miras almadan Adem’in düşmüş soyunu ziyaret edebilecekti.

Biri şöyle diyebilir: “Ama dur bir dakika, Kadınlar da günahkâr. Mesih, bir kadından eşsiz bir şekilde doğduğunda, Annesinin günahlı doğası aracılığıyla kirlenmeyecek mi?”

Bir-iki sayfa sonra Tanrı’nın Kendisinin Kutsal Ruhunun bu kutsal Çocuğu ana rahmine mucizevi bir şekilde nasıl düşürdüğünü işiteceğiz. Ama yine de, önce, Tanrı’nın, günahsız Oğlu’nu dünyaya bir bakirenin rahminde getirmek için yaptığı planındaki daha az belirgin olan birkaç unsur üzerinde duralım. Mesih nasıl oldu da Adem’in tüm soyuna yayılmış olan günah tarafından lekelenmeden doğabildi?

GÜNAH TARAFINDAN LEKELENMEDİ

Daha önce 13. bölümde öğrendiğimiz gibi Tanrı, insan soyunun Şeytan’ın günah ve ölüm egemenliğine yönlendirilmesi konusundan *Adem*’i sorumlu tutmuştu. Aldatılan Havva’ydı, Adem değildi. Kadınlar da aynı erkekler gibi günahlı doğalara sahip olarak

doğsalar da, Kutsal Yazılar bizim günahlı bir doğa ile dünyaya gelmemizin nedeninin Adem ile olan bağlantımız olduğunu açıklarlar.¹³⁸

İbranice’de, *Adem (Adamah)* sözcüğünün birebir anlamı “kırmızı toprak”tır.

Tanrı, Adem’in bedenini yerin toprağından oluşturdu. Adem günah işledikten sonra, Tanrı ona şöyle dedi: “*Topraksın ve yine toprağına döneceksin.*” (Yaratılış 3:19)

Bunun tam aksi olarak, *Havva* “yaşam” anlamına gelir, çünkü “o **bütün insanların annesiydi.**” (Yaratılış 3:20) Günahın dünyaya girdiğı gün Tanrı, günah sorunumuzu çözmek ve “**kadının Soyu**” (Yaratılış 3:15) aracılığıyla dünyaya sonsuz yaşam sağlamak hakkındaki planını duyurdu.

Mesih, et ve kandan oluşan bir bedene bürünecekti, ama Adem’in günah-bulaşmış soyundan gelmeyecekti. O, günah ile lekelenmeyecekti.

Tamamen biyolojik bir bakış açısına göre, bugün bir çocuğun cinsiyetinin annesinin “tohumu” (yumurta) tarafından değil, babasının “tohumu” (sperm) tarafından belirlendiğini bildiğimizi de eklemek isterim. Aynı zamanda anne rahminde döllenmiş bir bebeğin annesininkinden farklı bir dolaşım sistemine sahip olduğunu da biliyoruz. Tıp bilimi bize şu açıklamayı yapar: “Plasenta, yiyecek ve oksijenin embriyoya geçirilmesine izin verirken, aynı zamanda annenin kanının embriyonunkinden ayrı tutulmasını düzenleyen eşsiz bir engel de oluşturur.”¹³⁹

Tanrı, daha ilk insanı bile yaratmadan önce, Mesih’in yeryüzüne gelişi ile ilgili her ayrıntıyı planlamıştı.

Ağaçtan kesilen dal örneğini hatırlayın. Aynı, bu ağaçtan ayrılmış, ölü dal gibi insan ailesi de Yaşam Kaynağından ayrıldığı için ruhsal olarak ölüdür. Günahkârların Kurtarıcısının, Adem’in ruhsal olarak ölü ve günahla-kirlenmiş ailesi arasında yaşayacak olmasına rağmen, bu aileden gelmeyecekti. O, Yaşam Kaynağı, “*gerçek asma*” olacaktı. (Yuhanna 15:1)

O, *mükemmel* olacaktı.

“Mükemmel” olacağı, O’nun vücudunda hiçbir zaman bir sivilce, yara ya da çizik olmayacağı anlamına gelmiyordu. O, karakter olarak mükemmel olacaktı. Günahsız bir doğaya sahip olacaktı. Tanrı’nın Yasasını hiçbir zaman ihlal etmeyecekti. O, “*kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış*” (İbraniler 7:26) olacaktı.

Günahsız Mesih'in "**ikinci İnsan**" ve **son Adem**" olarak adlandırılması bir sürpriz olabilir mi?

İKİNCİ İNSAN

"Şöyle yazılmıştır: **İlk insan Adem** yaşayan can oldu.' **Son Adem** ise yaşam veren ruh oldu. Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. **İlk insan** yerden, yani topraktandır. **İkinci insan** göktendir." (1. Korintliler 15:45-47)

"İlk insan" tüm insan nüfusunu nasıl kirletme ve ölümün karanlık krallığına sürüklediyse, aynı şekilde "*ikinci İnsan*" da birçok insanı Şeytan'ın krallığından çıkartarak Tanrı'nın doğruluğunun ve yaşamının görkemli krallığına götürecekti. RAB, bu nedenle insan soyunun günah ile lekelendiği gün, Şeytan'a bir gün bir kadının Soyu'nun onu yaralamak ve başını tamamen ezmek için yeryüzüne geleceğini bildirmişti.

Peygamber Mika, vaat edilen Kurtarıcı hakkında şunları yazdı:

"Ama sen, ey **Beytlehem** Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak, **O'nun kökeni, öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır...** Bütün dünya O'nun büyüklüğünü kabul edecek, O, halkına esenlik getirecek." (Mika 5:2,4-5)

Mika, yalnızca Mesih'in "*Beytlehem*" kentinde¹⁴⁰ doğacağını önceden bildirmedi, aynı zamanda Kurtarıcının önceden var oluşunu da "*öncesiz, zamanın başlangıcından beri*" olarak beyan etti.

Öncesiz ve Sonsuz Olan, sonsuzluktan çıkarak zamandan içeri girecekti.

PEYGAMBERLER TARAFINDAN ÖNCEDEN BİLDİRİLDİ

Mesih'in Beytlehem kentinde bir bakireden doğacağını bildiren peygamberler, aynı zamanda O'nun geleceğini önceden duyuracak olan bir haberciden de söz ettiler. Peygamberler, Tanrı'nın Seçilmiş Olanının *Tanrı Oğlu* ve *İnsanoğlu* unvanlarını taşıyacağını yazdılar. O'nun körlerin görmesini, sağırların işitmesini ve kötürümlerin yürümesini sağlayacağını önceden bildirdiler. Yeruşalim'e bir eşeğe binerek girecek ve kendi halkı tarafından reddedilecekti. O'nunla alay edecekler, üzerine tükürecekler, kırbaçlayacaklar ve çarpmıha gereceklerdi. Kendisinin hiçbir günahı olmayacaktı, ama başkalarının günahları uğruna ölecekti. Zengin bir adamın mezarına gömülecekti, ama ölü bedeni çürümeyecekti. Aksine, ölümü yenecek, dirildiğini gösterecek ve gelmiş olduğu göklere geri dönecekti.¹⁴¹

Tarihte, peygamberler tarafından kaleme alınan bu profile uyan kişi kimdir?

Aynı Kişi dünyanın takvimini ikiye ayırdı.

Bu Kişi'nin adı **İsa**'dır.

TANRI SÖZÜNÜ TUTAR

Tanrı, Kurtarıcıyı dünyaya İbrahim, İshak, Yakup, Davut, ve Süleyman'ın ailesi aracılığıyla göndermeyi vaat etti. Yeni Antlaşma'nın (*İncil*) ilk kitabı olan Matta'nın Müjdesi şu sözlerle başlar:

“İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir: İbrahim İshak'ın babasıydı, İshak Yakup'un babasıydı, ve Yakup Yahuda'nın babasıydı...”

Bu satırların devamı uzun bir soy listesini oluşturur; liste “Kral Davut Süleyman'ın babasıydı,” ifadesine de yer vererek şu satırlarla son bulur: “Yakup Meryem'in kocası Yusuf'un babasıydı, Meryem'den Mesih diye tanınan İsa doğdu” (Matta 1:1-2, 16). Grekçe *Hristo* sözcüğü, İbranice'deki *Mesih* sözcüğünün karşılığıdır ve *Meshedilmiş (Seçilmiş) Olan* anlamına gelir.¹⁴² Bu soyağacı, İsa'nın Kral Davut'un tahtı üzerinde sahip olduğu yasal hakkı belgeler ve İsa'nın İbrahim, İshak ve Yakup'un soyundan geldiğini gösterir. Tanrı bu soy aracılığıyla yeryüzündeki tüm insanlara Bereketlerini sunacağına söz vermişti.

Tanrı'nın, kurtuluş planını eyleme koyma zamanı gelmişti: “Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih ile ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti...” (Romalılar 1:2)

EN YÜCE OLAN'IN OĞLU

Luka'nın birinci bölümü, melek Cebrail'in Zekeriya'yı ziyareti hakkındaki çekici öyküyü yazar; Zekeriya, Yeruşalim'deki tapınakta kâhinlik görevi yapan biriydi. Zekeriya ve karısı Elizabet, çocuk sahibi olamayacak kadar yaşlı olmalarına rağmen, Cebrail, Zekeriya'ya, karısının bir oğlu olacağını bildirdi, ve çocuğa Yahya adını vermesini söyledi. Bu Yahya adlı kişi, Mesih'in habercisi olacaktı.

Bu olaylar dizisi, daha sonra Cebrail'in Meryem adında tanrısayar bir genç kızı ziyaret etmesi ile devam eder:

“Tanrı melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adlı bir adam ile nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, ‘Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir’ dedi.

*Söylenenlere çok şaşırın Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. Ama melek ona, ‘Korkma, Meryem’ dedi. ‘Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, **gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın.** O büyük olacak, kendisine, ‘Yüceler Yücesi'nin Oğlu’ denecek.*

Rab Tanrı O'na Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.'

Meryem, meleğe, 'Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki!'
dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek... çünkü Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur." (Luka 1:26-37)

GÜNAHKÂRLARIN KURTARICISI

Birkaç ay sonra Yusuf, nişanlısı Meryem'in hamile olduğunu öğrendi. Ve Meryem'in ona sadık kalmadığını düşünme yanlıgısına düştü. Meryem'den sessizce ayrılmaya karar verdi.

"Yusuf doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. Böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: 'Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma, çünkü onun rahminde oluşan Kutsal Ruh'tandır. Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkın günahlarından O kurtaracak.' (Matta 1:19-21)

Yaratılış kitabının ilk bölümünde açıklanmış olduğu gibi, *Kutsal Ruh*, Tanrı'nın Kendisidir.¹⁴³ Meryem'in rahmine *Sonsuz Sözü'nü* doğaüstü bir şekilde yerleştiren *Tanrı*'dır.

İngilizce'deki **JESUS** sözcüğü, Grekçe'deki *IESOUS* sözcüğünün karşılığıdır ve İbranice'deki *YEOŞUA* ya da kısaltılmış şekli ile *YEŞU* sözcüğünden gelir.

Bu ad, **RAB kurtarır** anlamına gelir.

"Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: 'İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.' İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İSA koydu." (Matta 1:22-25)¹⁴⁴

YERİNE GELEN TANRI SÖZÜ

Tanrı, günahın dünyaya girdiği gün açıklamaya başladığı Planını yerine getiriyordu. "*Kadının Soy*" doğmak üzereydi!

Birkaç sayfa önce Mika'nın, Mesih'in nerede doğacağı ile ilgili peygamberliğini okuduk. RAB, *Beytlehem*'de doğacağını önceden söyledi – Beytlehem, Kral Davud'un doğduğu kenti.

Ama bir sorun vardı.

Meryem ve Yusuf, Nasıra'da yaşıyorlardı ve Nasıra kentinden Beytlehem'e ulaşabilmek için birkaç gün yolculuk yapmak gerekiyordu.

Mika'nın peygamberliği nasıl yerine gelecekti?

Bu durum bir sorun yaratamazdı.

Tanrı, bu peygamberliğin yerine gelmesine yardım etmek için Roma İmparatorluğu'nu harekete geçirecekti.

“O günlerde Sezar Augustus, bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.

*Böylece Yusuf da Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra kentinden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem ile birlikte yazılacaktı. Onlar oradayken Meryem'in doğurma vakti geldi ve **ilk oğlunu doğurdu**. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.” (Luka 2:1-7)*

Vaat edilen Mesih, rahat ve görkemli bir sarayda doğmak yerine, mütevazı bir barakada dünyaya geldi ve bir hayvan yemliğine yatırıldı. Böyle bir yerde doğmasının nedeni, en yoksul ve en sıradan insanların bile O'na korkmadan gelebilmeleri içindi.

MELEĞİN DUYURUSU

*“Aynı yörede sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. Rab'bin bir meleği onlara göründü ve **Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı**. Büyük bir korkuya kapıldılar. Melek onlara, **“Korkmayın!” dedi. ‘Size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir.**” İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.*

*Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan bir topluluk belirdi. Tanrı'yi överek, **“En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!” dediler.**” (Luka 2:8-14)*

Dünya tarihinde çok önemli bir andı.

Uzun bekleyiş sona ermişti.

“Ve Meryem ilk oğlunu doğurdu...” (Luka 2:7)

Kadının Soyu gelmişti.

Her şey peygamberlerin söylediği gibi, Tanrı'nın planına ve zamanına göre kusursuz bir şekilde yerine geliyordu.¹⁴⁵

Tanrı, İsa'nın doğumunu duyurmak ve kutlamak için yalnızca melekleri göndermedi, aynı zamanda bu sevinçli olayı onurlandırmak için gece, gökyüzüne özel bir yıldız da yerleştirdi. Doğu'dan gelen bir grup yıldızbilimci ve varlıklı bilge adamlar bu yıldız gözlemlediler ve onu izlediler. Bu yıldızın, vaat edilen Mesih'in gelişini işaret ettiğini biliyorlardı. Çok uzaklardaki eski İran'dan kalkıp gelmiş ve çok yorucu bir yolu tamamlamışlardı; bu seçkin adamlar Yeruşalim'deki Kral Hirodes'in¹⁴⁶ yanına gittiler. Ona soracakları bir soru vardı:

*"Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk **nerede?** Doğuda **O'nun yıldızını** gördük ve O'na **tapınmaya** geldik."* (Matta 2:2)

BEBEKTEKİ KİŞİ

Bir barakada dünyaya gelen, bir hayvan yemliğine yatırılan, peygamberler tarafından gelişini önceden bildirilen, meleklerin müjdeleyerek haber verdikleri, çobanların ziyaret ettikleri, bir yıldız ile onurlandırılan ve bilge adamlar tarafından kendisine tapınılan bu erkek bebek kimdi?

Şimdi, meleklerin çobanlara neler söylediklerine tekrar kulak verelim:

*"Korkmayın! Size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum. Çünkü bugün size, Davut'un kentinde Bir Kurtarıcı doğdu. Bu, **Rab olan Mesih'tir.**"* (Luka 2:10-11)

Bu minicik bedendeki Kişi, **Rab'di.**